

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia2007 r.

w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe;
- 2) krajach BIT - należy przez to rozumieć kraje trzecie, z którymi Rzeczpospolitą Polską wiążą umowy o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji;
- 3) nierezydentach z krajów BIT - należy przez to rozumieć osoby fizyczne, osoby prawne oraz inne podmioty, posiadające zdolność zaciągania zobowiązań i nabywania praw we własnym imieniu, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w krajach BIT; przez nierezydentów z krajów BIT należy także rozumieć znajdujące się w tych krajach oddziały, przedstawicielstwa i przedsiębiorstwa utworzone przez rezydentów lub nierezydentów z innych krajów.

2. Na równi z krajami BIT traktuje się kraje trzecie, z którymi Wspólnoty Europejskie i ich Państwa Członkowskie zawarły wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy o partnerstwie i współpracy, umowy o stowarzyszeniu lub inne podobne umowy, zawierające postanowienia zobowiązujące do zapewnienia swobody przepływu kapitału w zakresie związanym z dokonywaniem inwestycji bezpośrednich, likwidacją tych inwestycji oraz transferem uzyskanych z nich przychodów.

3. Na równi z nierezydentami z krajów BIT traktuje się nierezydentów z krajów, o których mowa w ust. 2.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908 i Nr 169, poz. 1204).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 228, poz. 2260, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 61, poz. 410.

Rozdział 2

Zezwolenia na odstępowanie od ograniczeń w dokonywaniu obrotu dewizowego z zagranicą

§ 2. Zezwala się na:

- 1) przekazywanie przez rezydentów do krajów BIT, za pośrednictwem uprawnionych banków, krajowych lub zagranicznych środków płatniczych, z przeznaczeniem na podjęcie lub rozszerzenie w tych krajach działalności gospodarczej, w tym na nabycie nieruchomości na potrzeby tej działalności;
- 2) nabywanie przez rezydentów w krajach BIT:
 - a) udziałów i akcji w spółkach mających siedzibę w krajach BIT, a także obejmowanie udziałów i akcji w takich spółkach,
 - b) jednostek uczestnictwa w funduszach zbiorowego inwestowania, mających siedzibę w krajach BIT,
 - c) dłużnych papierów wartościowych o rocznym lub dłuższym terminie wykupu, wyemitowanych bądź wystawionych przez nierezydentów z krajów BIT;
- 3) nabywanie przez rezydentów w kraju udziałów i akcji w spółkach mających siedzibę w krajach trzecich oraz jednostek uczestnictwa w funduszach zbiorowego inwestowania mających siedzibę w tych krajach, a także dłużnych papierów wartościowych o rocznym lub dłuższym terminie wykupu wyemitowanych bądź wystawionych przez nierezydentów z krajów trzecich;
- 4) nabywanie przez rezydentów w kraju dłużnych papierów wartościowych o terminie wykupu krótszym niż rok oraz wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, zbywanych w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich, w zakresie w jakim jest dozwolone zbywanie ich w kraju przez tych nierezydentów na podstawie ustawy lub zezwolenia dewizowego;
- 5) nabywanie przez rezydentów w czasie pobytu w krajach trzecich walut obcych będących prawnym środkiem płatniczym w tych krajach, zbywanych przez nierezydentów z krajów trzecich w zamian za inne wartości dewizowe lub krajowe środki płatnicze, w celu ich wydatkowania w tych krajach na pokrycie zobowiązań powstałych zgodnie z ustawą lub zezwoleniem dewizowym;
- 6) zbywanie przez rezydentów w krajach trzecich wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, powstałych w obrocie z nierezydentami z tych krajów na podstawie zezwolenia dewizowego;
- 7) zbywanie w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, powstałych w obrocie z rezydentami na podstawie zezwolenia dewizowego;
- 8) zbywanie w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich, w ramach likwidacji mienia dokonywanej w związku ze zmianą statusu dewizowego, papierów wartościowych dłużnych o terminie wykupu krótszym niż rok oraz wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, nabytych przez nich przed uzyskaniem statusu nierezydenta z kraju trzeciego;

- 9) otwieranie przez rezydentów rachunków w bankach i oddziałach banków mających siedzibę w krajach trzecich, w celu gromadzenia na tych rachunkach krajowych lub zagranicznych środków płatniczych uzyskanych w tych krajach zgodnie z ustawą lub zezwoleniem dewizowym lub przekazanych z kraju na cele zgodne z ustawą lub zezwoleniem dewizowym, pod warunkiem, że rachunki te będą wykorzystywane wyłącznie do dokonywania rozliczeń z nierezydentami z tytułów zgodnych z ustawą lub zezwoleniem dewizowym;
- 10) otwieranie przez polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne i inne polskie przedstawicielstwa oraz misje specjalne, korzystające z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych, znajdujące się w krajach trzecich, rachunków w bankach i oddziałach banków mających siedzibę w tych krajach;
- 11) dokonywanie przez rezydentów i nierezydentów z krajów trzecich rozliczeń pieniężnych w wykonaniu czynności określonych w pkt 2-10.

Rozdział 3

Zezwolenia na odstępowanie od ograniczeń w dokonywaniu obrotu wartościami dewizowymi w kraju

§ 3. Zezwala się na dokonywanie w kraju, między rezydentami, rozliczeń w walutach obcych:

- 1) otrzymanych przez rezydenta od nierezydenta, w celu pokrywania w jego imieniu lub na jego rachunek zobowiązań wobec rezydentów;
- 2) uzyskanych przez rezydenta na rachunek drugiego rezydenta w obrocie dewizowym z zagranicą.

§ 4. Zezwala się na dokonywanie w kraju, między rezydentami, rozliczeń w walutach obcych, związanych ze zleceniem przez rezydenta drugiemu rezydentowi nabycia w jego imieniu lub na jego rachunek rzeczy lub praw w obrocie z zagranicą.

§ 5. Zezwala się na dokonywanie w kraju, między rezydentami, rozliczeń w walutach obcych, związanych z realizacją przekazów pieniężnych z zagranicy oraz przyjmowaniem do realizacji przekazów pieniężnych za granicę przez rezydentów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług związanych z przekazywaniem środków pieniężnych.

§ 6. Zezwala się na dokonywanie w kraju rozliczeń w walutach obcych między rezydentami i Korporacją Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A., o ile rozliczenia takie następują w związku z zawartymi na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i z 2005 r. Nr 143, poz. 1204) umowami ubezpieczenia eksportowego lub udzielonymi na podstawie tej ustawy gwarancjami ubezpieczeniowymi.

§ 7. Zezwala się na dokonywanie w kraju, między rezydentami, rozliczeń w euro, w zakresie:

1) środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.³⁾);

2) innych środków przeznaczanych na współfinansowanie projektów realizowanych przy udziale środków określonych w pkt 1

- o ile dokonywanie takich rozliczeń jest zgodne z procedurami, o których mowa w art. 208 ust. 1 ustawy wymienionej w pkt 1 oraz umowami międzynarodowymi, odrębnymi przepisami lub deklaracją dawcy, o których mowa w art. 202 ust. 1 tej ustawy i innymi jej przepisami.

§ 8. Zezwala się na dokonywanie w kraju, między rezydentami, rozliczeń w walutach wymiennalnych, w zakresie środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, niepodlegających zwrotowi, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, o ile dokonywanie takich rozliczeń jest zgodne z procedurami, o których mowa w art. 201 ust. 2 pkt 2 i art. 208 ust. 1 tej ustawy oraz z umowami międzynarodowymi, odrębnymi przepisami lub deklaracją dawcy, o których mowa w art. 201 ust. 2 pkt 1 tej ustawy i innymi jej przepisami.

§ 9. 1. Zezwala się rezydentom będącym pracodawcami w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁴⁾) na:

1) dokonywanie w kraju wpłat w walutach obcych na rachunki bankowe pracowników będących rezydentami, z tytułu wynagrodzenia za pracę oraz innych należnych świadczeń związanych z wykonywaniem pracy za granicą;

2) dokonywanie na rzecz pracowników, będących rezydentami, płatności w walutach obcych, z tytułu podróży służbowej odbywanej poza granicami kraju w sprawach tych pracodawców.

2. Zezwala się pracownikom będącym rezydentami, na dokonywanie na rzecz pracodawców będących rezydentami, płatności w walutach obcych, w rozliczeniu świadczeń otrzymanych w związku z wykonywaniem pracy za granicą lub odbywaniem za granicą podróży służbowej w sprawach tych pracodawców.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 88, poz. 587.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 426.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do stron stosunku służbowego nawiązanego w drodze mianowania oraz do osób pełniących na podstawie wyboru bądź powołania określone funkcje w organach osób prawnych lub organach władzy publicznej, niebędących pracownikami.

§ 10. Zezwala się na zawieranie umów oraz dokonywanie innych czynności prawnych powodujących lub mogących powodować dokonywanie w kraju, między rezydentami, rozliczeń w walutach obcych, o których mowa w § 3-9.

§ 11. 1. Zezwala się na dokonywanie w kraju, między rezydentami, rozliczeń w euro i innych walutach wymienialnych, o ile jedną ze stron rozliczenia jest konsument w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁵⁾).

2. Zezwala się na zawieranie umów oraz dokonywanie innych czynności prawnych powodujących lub mogących powodować dokonywanie w kraju, między rezydentami, rozliczeń w walutach obcych, o których mowa w ust. 1.

3. Zezwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, udziela się pod warunkiem jednoczesnego zaoferowania konsumentowi, przez drugą stronę umowy, jej zawarcia oraz wykonania w walucie polskiej.

Rozdział 4

Zezwolenia na odstępowanie od obowiązku związanego z rozliczeniami w kraju w obrocie dewizowym

§ 12. Zezwala się rezydentom i nierezydentom na dokonywanie w kraju rozliczeń związanych z obrotem dewizowym bez pośrednictwa uprawnionego banku, o ile jedną ze stron rozliczenia jest konsument w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, a rozliczenie następuje w sposób bezgotówkowy.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438 oraz z 2006 r. Nr 133, poz. 935.

§ 13. Zezwala się rezydentom i nierezydentom na dokonywanie w kraju rozliczeń związanych z obrotem dewizowym bez pośrednictwa uprawnionego banku, o ile rozliczenia takie dokonywane są między osobami fizycznymi w zakresie niezwiązanym z działalnością gospodarczą.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 14. Zezwala się rezydentom uprawnionym na podstawie indywidualnych zezwoleń dewizowych, udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy Prawo dewizowe oraz innych ustaw (Dz. U. Nr 61, poz. 410), do dokonywania w kraju rozliczeń w walutach obcych z innymi rezydentami, na zawieranie umów oraz dokonywanie innych czynności prawnych powodujących lub mogących powodować dokonywanie tych rozliczeń.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 września 2002 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych (Dz. U. Nr 154, poz. 1273, z 2004 r. Nr 73, poz. 658, z 2006 r. Nr 71, poz. 490 oraz z 2007 r. Nr 53, poz. 355).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 10, § 11 ust.2 i 3 oraz § 12 – 14, które wchodzi w życie z dniem 21 kwietnia 2007 r.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe, regulując dokonywanie obrotu dewizowego, określa m.in. czynności obrotu dewizowego podlegające ograniczeniom oraz określa obowiązki związane z dokonywaniem takiego obrotu. Odstępowanie od tych ograniczeń i obowiązków dozwolone jest na podstawie ogólnego bądź indywidualnego zezwolenia dewizowego. Indywidualnych zezwoleń dewizowych udziela Prezes Narodowego Banku Polskiego w drodze decyzji administracyjnych. Ogólne zezwolenia dewizowe udzielane są zaś w drodze rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 7 ustawy Prawo dewizowe przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie wspomnianej delegacji. Ma ono zastąpić obecne rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 września 2002 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych. Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z nowelizacji ustawy – Prawo dewizowe dokonanej ustawą z dnia 26 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy Prawo dewizowe oraz innych ustaw (Dz. U. Nr 61, poz. 410). W ramach wspomnianej nowelizacji uchyleniu uległo wiele ograniczeń w dokonywaniu obrotu dewizowego, w szczególności: ograniczenia w zakresie dokonywania wywozu i wysyłania za granicę wartości dewizowych i krajowych środków płatniczych, ograniczenia w zakresie nabywania w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich określonych instrumentów finansowych, ograniczenia w zakresie udzielania i zaciągania w obrocie z krajami trzecimi krótkoterminowych kredytów i pożyczek, udzielania oraz ustanawiania przez rezydentów zabezpieczeń na rzecz nierezydentów z krajów trzecich oraz dokonywania przez rezydentów darowizn na rzecz nierezydentów z tych krajów. Tym samym w projektowanym rozporządzeniu nie ma potrzeby udzielania w zakresie w/w ograniczeń zezwoleń ogólnych funkcjonujących na gruncie ustawy – Prawo dewizowe przed jej nowelizacją.

W projektowanym rozporządzeniu, tak jak i w obecnie obowiązującym proponuje się, aby kraje trzecie, z którymi Wspólnoty Europejskie i ich Państwa Członkowskie zawarły umowy o partnerstwie i współpracy, umowy stowarzyszeniowe lub inne podobne umowy zawierające postanowienia zobowiązujące do zapewnienia swobodnego przepływu kapitału i płatności w zakresie inwestycji bezpośrednich, były traktowane na równi z krajami trzecimi, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy o popieraniu i ochronie inwestycji. Zrezygnowano natomiast z enumeratywnego wymieniających wspomnianych krajów, wprowadzając w tym zakresie zapis ogólny, nawiązujący w swej treści do postanowień zawartych w takich umowach (§ 1 ust. 2 i 3). W przyszłości zapis taki będzie mógł być stosowany także do innych krajów trzecich, z którymi zostaną zawarte takie umowy.

Z uwagi na zniesienie na podstawie w/w ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. większości ograniczeń w zakresie zbywania w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich określonych instrumentów finansowych konieczne było udzielenie w projektowanym rozporządzeniu zezwoleń na nabywanie od nich takich instrumentów przez rezydentów (§ 2 pkt 3 i 4). Stosownie do treści zaproponowanych zezwoleń rezydenci będą uprawnieni do nabywania w kraju, zarówno od rezydentów jak i od nierezydentów z krajów trzecich, udziałów i akcji w spółkach oraz jednostek uczestnictwa w funduszach zbiorowego inwestowania mających siedzibę w krajach trzecich oraz dłużnych papierów wartościowych o rocznym lub dłuższym terminie wykupu wyemitowanych bądź wystawionych przez nierezydentów z krajów trzecich (§ 2 pkt 3), a także do nabywania w kraju od nierezydentów z krajów trzecich dłużnych papierów wartościowych o terminie wykupu krótszym niż rok oraz wierzytelności i

innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych - w zakresie w jakim zbywanie ich w kraju przez tych nierezydentów jest na podstawie ustawy lub zezwolenia dewizowego dozwolone (§ 2 pkt 4).

W miejsce dotychczasowych zapisów wskazujących konkretne kategorie obrotu z zagranicą, w związku z którymi dozwolone jest otwieranie w krajach trzecich rachunków bankowych (§ 3 pkt 10 obowiązującego rozporządzenia) zaproponowano bardziej ogólny zapis, zgodnie z którym otwieranie przez rezydentów rachunków w krajach trzecich będzie dozwolone w celu gromadzenia na tych rachunkach środków uzyskanych w tych krajach zgodnie z ustawą lub zezwoleniem dewizowym lub przekazanych z kraju na cele zgodne z ustawą lub zezwoleniem dewizowym, o ile rachunki te wykorzystywane będą wyłącznie do dokonywania rozliczeń z nierezydentami z tytułów zgodnych z ustawą lub zezwoleniem dewizowym (§ 2 pkt 9). Tym samym zakresem projektowanego zezwolenia objęte będzie, tak samo jak obecnie, otwieranie w krajach trzecich rachunków bankowych przeznaczonych do przeprowadzania rozliczeń związanych z dokonywaniem w tych krajach dozwolonych na podstawie ustawy lub zezwolenia dewizowego inwestycji bezpośrednich i portfelowych. Poza jego zakresem znajdują się zaś rachunki otwierane dla celów innych niż dokonywanie rozliczeń, np. lokowania środków.

W związku z powyższym nie ma również potrzeby regulowania w sposób szczególny w przepisach o ogólnych zezwoleniach dewizowych sytuacji armatorów oraz koncesjonowanych przedsiębiorstw wydobywczych, o których mowa w § 16 i 17 obowiązującego obecnie rozporządzenia Ministra Finansów. Zarówno bowiem armatorzy jak i koncesjonowane przedsiębiorstwa wydobywcze, w zakresie możliwości otwierania rachunków bankowych w krajach trzecich korzystać będą z w/w zezwolenia zawartego w § 2 pkt 9 projektowanego rozporządzenia. Przewidziane zaś w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 3 września 2002 r. zezwolenia udzielone armatorom i koncesjonowanym przedsiębiorstwom wydobywczym na zaciąganie i udzielanie krótkoterminowych kredytów i pożyczek oraz na dokonywanie obrotu wierzytelnościami, po uchyleniu ustawowych ograniczeń w tym zakresie stały się zbędne.

Poszerzeniu w stosunku do stanu obecnego ulegnie zakres zezwoleń na dokonywanie w kraju, między rezydentami, rozliczeń w walutach obcych – w projekcie zaproponowano udzielenie zezwolenia na dokonywanie takich rozliczeń między przedsiębiorcami prowadzącymi działalność w zakresie pośredniczenia w dokonywaniu przekazów pieniężnych za granicę a rezydentami korzystającymi z ich usług (§ 5), oraz na dokonywanie takich rozliczeń między rezydentami, z których jeden jest zleceniodawcą, a drugi zleceniobiorcą w zakresie nabycia określonych rzeczy lub praw w obrocie z zagranicą dla dającego zlecenie (§ 4).

W projekcie przewidziano także zezwolenia, których udzielenie podyktowane jest nadaniem przepisowi art. 9 pkt 15 ustawy – Prawo dewizowe nowego brzmienia. Nowe brzmienie art. 9 pkt 15 Prawa dewizowego przewiduje bowiem, iż zezwolenia dewizowego wymaga nie tylko, tak jak dotychczas, samo dokonywanie rozliczeń w walutach obcych w kraju między rezydentami, ale również zawieranie umów oraz dokonywanie innych czynności prawnych, powodujących lub mogących powodować dokonywanie takich rozliczeń - z wyjątkiem przypadków, w których wspomniane czynności będą dokonywane w dozwolonym, na podstawie ustawy lub zezwolenia dewizowego, obrocie dewizowym: z zagranicą, między nierezydentami oraz między rezydentami będącymi osobami fizycznymi, w zakresie niezwiązanym z działalnością gospodarczą. W związku z powyższym do przewidzianych w obecnie obowiązującym rozporządzeniu zezwoleń na dokonywanie w kraju, między rezydentami, określonych kategorii rozliczeń w walutach obcych dodano przepisy zezwalające na zawieranie

umów i dokonywanie innych czynności prawnych, na podstawie których wspomniane rozliczenia są przeprowadzane (§ 10).

Utrzymano także wyrażoną w obecnie obowiązującym rozporządzeniu zasadę, zgodnie z którą dokonywanie w kraju, między rezydentami, rozliczeń w euro i innych walutach wymiennalnych jest w obrocie konsumenckim dozwolone (§ 11 ust. 1). Z uwagi na wspomnianą zmianę treści art. 9 pkt 15 Prawa dewizowego również i w przypadku tego rodzaju rozliczeń konieczne stało się udzielenie zezwolenia na zawieranie umów oraz dokonywanie innych czynności prawnych stanowiących podstawę dla ich dokonywania (§ 11 ust. 2). Warunkiem skorzystania z takiego zezwolenia będzie jednak jednocześnie zaoferowanie konsumentowi przez przedsiębiorcę zawarcia oraz wykonania umowy w walucie polskiej (§ 11 ust. 3). Wspomniane zezwolenie nie będzie więc prowadzić do uchylenia w obrocie konsumenckim zasady wyrażania wszelkich zobowiązań pieniężnych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w walucie polskiej. Przedsiębiorca za każdym razem obowiązany będzie bowiem do zaoferowania konsumentowi zawarcia i wykonania umowy w walucie polskiej i dopiero w przypadku nieskorzystania przez konsumenta z tej możliwości strony będą mogły zawrzeć i wykonać umowę w walucie obcej. W przypadku zaś, gdy umowa między stronami zostanie zawarta w walucie polskiej przedsiębiorca nie będzie mógł odmówić przyjęcia od konsumenta zapłaty w złotych ze skutkiem wykonania zobowiązania. Wspomniane zezwolenie prowadzić więc będzie jedynie do stworzenia stronom stosunku konsumenckiego pewnej dodatkowej i uzupełniającej w stosunku do zasady wyrażania zobowiązań w złotych możliwości, w postaci dopuszczalności zawarcia i wykonania przez nich umowy również w walucie innej niż waluta polska.

Z uwagi na fakt, iż zmiana art. 9 pkt 15 polega na rozszerzeniu, w stosunku do stanu dotychczasowego, zakresu przewidzianego w nim ograniczenia, zasadnym jest, aby zezwolenia ogólne udzielone w jego zakresie mogły być stosowane już od daty wejścia w życie jego nowej treści. W związku z powyższym w projekcie zaproponowano nadanie przepisom § 10 oraz § 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia mocy wstecznej od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy Prawo dewizowe oraz innych ustaw, tj. od dnia 21 kwietnia 2007r. (§ 16).

W rozporządzeniu zamieszczono także przepis przejściowy, zgodnie z którym rezydenci posiadający indywidualne zezwolenia dewizowe na samo tylko dokonywanie rozliczeń w walutach obcych, wydane im przed dniem wejścia w życie nowej treści art. 9 pkt 15 ustawy Prawo dewizowe, będą uprawnieni także do zawierania umów oraz dokonywania innych czynności prawnych powodujących lub mogących powodować dokonywanie rozliczeń objętych zezwoleniem indywidualnym (§ 14). Także i w przypadku tego zezwolenia konieczne było zharmonizowanie daty jego wejścia w życie z datą wejścia w życie nowej treści art. 9 pkt 15, w związku z czym zaproponowano, aby również przepis § 14 miał moc wsteczną od dnia 21 kwietnia 2007r. (§ 16).

W związku z poszerzeniem, stosownie do nowego brzmienia art. 25 ustawy, zakresu obowiązku korzystania z pośrednictwa uprawnionych banków przy dokonywaniu rozliczeń w kraju związanych z obrotem dewizowym, w projektowanym rozporządzeniu zaproponowano odpowiednie poszerzenie zakresu zezwoleń ogólnych udzielanych na odstąpienie od tego obowiązku. Zgodnie z projektowanymi § 12 i 13 korzystanie z pośrednictwa banków przy dokonywaniu rozliczeń w kraju związanych z obrotem dewizowym w kwotach przekraczających równowartość 15 000 euro nie będzie wymagane w obrocie konsumenckim - pod warunkiem przeprowadzenia rozliczenia w sposób bezgotówkowy w innej niż korzystanie z pośrednictwa banków formie (np. przy użyciu kart płatniczych), oraz między osobami fizycznymi bez związku z działalnością gospodarczą. Z uwagi na konieczność

zapewnienia, aby zezwolenia ogólne udzielone w zakresie art. 25 ustawy w nowym brzmieniu mogły być stosowane już od dnia wejścia w życie jego nowej treści, w projekcie zaproponowano nadanie przepisom § 12 i 13 mocy wstecznej - od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy Prawo dewizowe oraz innych ustaw, tj. od dnia 21 kwietnia 2007r. (§ 16).

Z uwagi na zastąpienie przewidzianego dotychczas w ustawie wymogu uzyskiwania zezwolenia dewizowego na wywóz za granicę określonych wartości dewizowych obowiązkiem pisemnego zgłoszenia ich wywozu, bezprzedmiotowe stały się zezwolenia udzielone w tym zakresie m.in. przedsiębiorcom sprzedającym artykuły konsumpcyjne w środkach komunikacji międzynarodowej, armatorom dokonującym wywozu środków zgromadzonych w kasie polskiego statku, osobom wywożącym złote monety emitowane przez NBP oraz nierezydentom przemieszczającym przez granicę podpisane czeki podróżne lub wystawione za granicą dewizy. Przy dokonywaniu wywozu lub przywozu w/w wartości dewizowych wspomniane podmioty obowiązane będą bowiem, zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w zmienionym art.18 ustawy, do dokonania pisemnego zgłoszenia tego faktu organom celnym lub organom Straży Granicznej.

W pozostałym zakresie zapisy projektowanego rozporządzenia nie odbiegają od zawartych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 3 września 2002 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmniejszenia dochodów ani zwiększenia wydatków podmiotów sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obecnie obowiązujących przepisów, ani nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Niniejszy projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji przewidzianej w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Po przeprowadzeniu, w trybie roboczym, uzgodnień z Departamentem Prawnym Europejskiego Banku Centralnego ustalono, iż z uwagi na zakres i charakter proponowanych w projekcie zmian w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów, projektowane rozporządzenie nie podlega konsultacji z EBC w trybie decyzji Rady UE z dnia 29 czerwca 1998r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym dotyczących projektów przepisów prawnych (98/415/WE).

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji:

dot. projektu rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych.

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

W związku z nowelizacją ustawy – Prawo dewizowe dokonaną ustawą z dnia 26 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy Prawo dewizowe oraz innych ustaw, w ramach której uchyleniu uległ szereg przewidzianych dotychczas w ustawie Prawo dewizowe

ograniczeń w dokonywaniu obrotu dewizowego powstaje konieczność wydania w tym zakresie nowego rozporządzenia, które uwzględniałoby zmiany dokonane w w/w ustawie.

2. Zakres oceny skutków regulacji

Postanowienia zawarte w projektowanym rozporządzeniu nie odbiegają pod względem merytorycznym od zawartych w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 3 września 2002 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych, w związku z czym nie ma potrzeby tworzenia pogłębionej analizy.

3. Podmioty, na które oddziałuje nowelizacja

Zaproponowana regulacja będzie miała wpływ na szeroki krąg podmiotów dokonujących czynności w obrocie dewizowym, do których odnoszą się projektowane zapisy.

4. Skutki wprowadzenia rozporządzenia

- Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:
Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmniejszenia dochodów ani zwiększenia wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obecnie obowiązujących przepisów.
- Wpływ rozporządzenia na rynek pracy:
Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla rynku pracy.
- Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:
Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość ani na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
- Wpływ regulacji na sytuację regionów i rozwój regionalny:
Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację regionów ani na rozwój regionalny.

5. Zakres konsultacji społecznych

W ramach konsultacji społecznych projekt zostanie przesłany do Związku Banków Polskich oraz Krajowej Izby Gospodarczej. Z chwilą przekazania projektu do uzgodnień międzyresortowych jego elektroniczna wersja zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Sporządził:

Janusz Kowalewski

Starszy Specjalista

Departament Międzynarodowych Instytucji Finansowych i Współpracy Zagranicznej

Wydział Analiz Prawnych

tel. 694 40 60